

Kim Buldu Nasıl Buldu?

Otomobil'in
İcadı

Dört Tekerin Yolculuğu

3. Kitap

ÖYKÜ
yayıncılık

DÖRT TEKERİN YOLCULUĞU

Rengârenk gökkuşığı gökyüzüne köprü kurmuş sabah uyananları güler yüzüyle selamlıyordu. Güneş de gökkuşağının ucuna ilişivermişti. Dün gece yağan yağmurdan eser yoktu. Sadece yaprakların üzerinde biriken sular “Şıp şıp” diye damlıyordu.

Fakat bunların hiçbirisi Nicholas Cugnot'ın (Nikolas Kagnıt'ın) umurunda bile değildi. Atölyesinde bir aşağı bir yukarı yürüyor, arada bir de pencereden dışarıya bakıyordu. Yoldan geçen faytonları izliyor, bir yandan da kendi kendine mırıldanıyordu. Aklında ilginç fikirler olduğuna eminim. Bunu nereden mi anladım. Çünkü Nicholas'ın gözleri fıldır fıldır dönüyordu. Diğer mucitler gibi yerinde duramıyordu. Sonunda dayanamayıp “En iyisi yürüyüş yapmak.” diyerek atölyeden dışarıya çıktı.

Yürüdükçe temiz havayı içine çekiyor, aklına yeni çözüm yolları geliyordu. Demir yolunun çok yakınındaydı.

Düşüncelere öyle dalmıştı ki düdük sesiyle kendine geldi.

Treni son anda fark etti. Makinist, elini kolunu sallayıp Bay Nicholas'a çıkıştı. Bay Nicholas ise makinist ile pek ilgilenmedi çünkü treni görünce aklını kurcalayıp duran sorunun cevabını bulmuştu. Hatta o kadar mutlu oldu ki trenin arkasından:

—Buldum, cevabı bulduum! Teşekkür ediyorum. Yapacağım taşıt, buhar gücü ile hareket edecek. Tren gibi demir yolda değil, toprak yolda kullanılacak, diye bağırıyordu.

Hızlı ve heyecanlı bir şekilde evine geri döndü. Telaşla atölyesine indi. Ardından bir şeyin eksik olduğunu anlayıp tekrar yukarıya çıktı. Hemen üzerine tulumunu giydi.

Hiç zaman kaybetmeden tekrar atölyesine indi. Zaten buhar gücü ile çalışan motor hazırды. Sadece biraz değışiklik yapacak, bir şeyler ekleyip işine yarayan birkaç şeyi çıkaracaktı. Bunun için tam iki ay gece gündüz çalıştı.

Bir sabah, çalıştığı atölyenin kapıları büyük bir gürültüyle açıldı. Sesi duyan bahçedeki ördekler korkuyla gözlerini kapıya dikmişlerdi. Evi korumakla görevli köpek biraz havladı ancak sahibinin atölyeden çıkardığı garip makineyi görünce korkuyla ağacın arkasına saklandı. Öyle saklanmıştı ki sadece kulakları, minik burnu ve kuyruğu görünüyordu.

Kapıların açıldığından sadece köpek ve ördeklerin değil, herkesin haberi olmuştu.

Cugnot'ın (Kagnıt'ın) yardımcısı yardımcısına, yardımcısı da komşusuna, komşusu çiftçiye, çiftçi ineğine, inek de çiftlikteki tüm hayvanlara haber verdi.

Birkaç saat içinde Cugnot'ın bahçesi, insanlar ve hayvanlarla dolmuştu. Öyle ki sadece çiftlikteki hayvanlar değil, kalabalığı gören ormandaki; kurt, ayı, tilki, fil bile oradaydı. Aslında karıncaların da haberi olmuştu fakat bilirsiniz onlar çok çalışkan hayvanlardır, kış hazırlığını yarıda bırakıp gelemediler. Ama ağustos böceği bu olayı kaçırmadı. Kalabalığın en önünde duruyordu.

Cugnot, kalabalığı görünce neredeyse küçük dilini yutacaktı.

—Umarım çalışır, çalışmazsa rezil olurum, diye söylenip duruyordu.

Otomobili çalıştırmaya cesaret edemiyordu. Bir ara “Acaba kimseye fark ettirmeden atölyeme geri mi dönsem.” diye düşündü. Hemen ardından “Hayır hayır, bu doğru bir davranış olmaz. Kalabalık merakla beni bekliyor.” diye mırıldandı.

Sonunda otomobilin içine oturdu. Bir anda tahmin edemediğı bir şey oldu. Çiftlikteki pire ilk hareketi başlattı. Nasıl mı? Cugnot’ı kolundan ısırınca Cugnot olduğu yerde zıpladı. Tulumu, buhar kazanının koluna takılınca motor harekete geçti. Bir anda otomobilin tekerlekleri dönmeye başladı.

Pire de önemli bir iş yapmış olmanın gururuyla kalabalığı selamlıyordu.

Otomobil dumanlar çıkararak bahçe kapısından dışarıya fırladı. Fırladı dediğime bakmayın. O kadar da hızlı değıldi. Düz yolda ancak bir bisikletin hızında gidiyordu. Hele yokuş yukarı çıkarken görmeliydiniz. Yanından geçen bir kaplumbağaya otomobilden önce yokuşu ıktı. Hatta bir ara durup otomobilin kendisine yetişmesini bile bekledi. Kesinlikle abartmıyorum.

Bu olay; sadece beni değıl, orada bulunan tüm insanları ve hayvanları güldürdü.

Kaplumbağaya yıllarca çocuklarına ve torunlarına bu hikyeyi anlattı. Çünkü bir kaplumbağanın otomobili geçmesi görülmüş şey değıldi.

Otomobil yokuş yukarı çıkarken zorlanıyordu fakat bir de aşağı inerken görmeliydiniz. Tamamen kontrolden çıkmıştı. Fırtına gibi hızlıydı. Bay Cugnot ve pire çok korkmuşlardı. Otomobilden inen pircik zikzaklar çizerek yürüyordu.

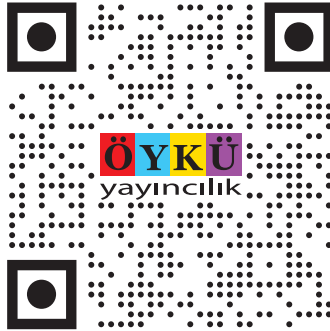

Gelelim ilerleyen zamanlara. Buhar gücü ile çalışan bu otomobil bir süre kullanıldı fakat pek tutulmadı. Ya kazan patlıyor, ya da yokuş aşağı inerken devriliyordu.

Bunun üzerine bazı mucitler, buhar gücü yerine pil kullanmaya karar verdiler. Ama o da çözüm olmadı. Bu sefer de pilin enerjisi çabuk tükeniyor, otomobil on-on beş dakikada bir duruyordu.

Hikâyenin tamamı 40 sayfadır.
Öykünün devamını merak mı ettin?
Seçkin Kitapçılardan Temin edebilirsin.

İyi ki Öykülerim Var...

www.oykuyayincilik.com • www.oykuekitap.com